

Malkosh, De Late Regen

Het natuurlijke

Het weer in Israël vertoont door de eeuwen heen een stabiel patroon. Van april tot oktober is het zomer. De zon brandt en het is heet en droog. Van november tot maart is het winter. Het winterseizoen wordt ingeluid met de 'vroegere regen' en afgesloten met de 'late regen'. De vroegere regen wordt in het Hebreeuws 'Joreh' genoemd, zij komt in oktober/november en maakt de aarde bouwrijp. Het gezaaide zaad kan gaan ontkiemen. De late regen wordt in het Hebreeuws 'Malkosh' genoemd, zij valt in maart/april. Deze laatste regen geeft het opgekomen graan voldoende kracht om de lentehitte te kunnen doorstaan en daadwerkelijk vrucht te dragen. Joden bidden traditioneel tijdens Loofhuttenfeest om de vroegere regen. Als het voorjaar nadert, bidden zij voor de late regen. De late regen is veel minder zeker dan de vroegere regen.

Afhankelijkheid

Biologisch gezien sterft graan vruchteloos door uitdroging als het niet tijdig regent. Wanneer miljoenen hemeldruppeltjes precies op tijd vallen, worden hele graanvelden echter behouden en rijp gemaakt. Er is een bijzondere interactie tussen een in de aarde geworteld plantje en uit de hemel vallend water. Het beeld van de regen is niet dat van een machtige armbeweging op één plaats, als een damdoorbraak. Het beeld van de regen is dat van een optelsom van vele druppeltjes. De druppels vallen naast elkaar, op elkaar en achter elkaar in een groot gebied. De regen symboliseert een beweging, een aanraking uit de hemel met vele contactpunten. Zoals Israël wacht(te) op de vroegere en late regen, mag ook de gemeente van Yeshua verwachtingsvol uitzien naar een vroegere en late uitstorting van Gods tegenwoordigheid.

Geestelijke Betekenis

De betekenis van Joreh is sprenkelen, druppelen. Dit woord komt echter van een wortel die in zich heeft: de vinger richten, onderwijzen. De vroegere regen staat voor de uitstorting van Heilige Geest tijdens de pinksterdag in Jeruzalem. God wees met zijn vinger de goede richting op aan een groep volgelingen die nog niet veel vrijmoedigheid bezat. Een groep mannen die eerst verslagen en beroofd waren en later compleet overdonderd door Jesjoea's opstanding en hemelvaart, krijgt ineens helderheid in wat ze moeten doen en hoe ze het moeten aanpakken. God stuurde de Onderwijzer, Heilige Geest om ze op weg te wijzen. De vroegere regen viel, de aarde werd zacht en ontvankelijk en het Evangelie werd op grote schaal ingezaaid. Een sprenkeling van Gods openbaring was voldoende om een Gemeente geboren te doen worden die zich rap zou verspreiden over de hele wereld en in stand is gebleven tot de dag van vandaag: we hebben het over 2000 jaar! Het Lichaam van Christus leeft al 25 mensenlevens (van 80) lang! Lang zal Hij leven, lang zal Hij leven!

De betekenis van het Hebreeuwse woord 'Malkosh' geeft ook aanleiding om een verband te leggen tussen regen en geestelijke principes. Het woord 'Malkosh' zou letterlijk vertaald moeten worden met 'Welsprekendheid' of 'Luid getuigenis'. Zoals God de regen uitstortte over het land Israël, evenzo stort Hij Zijn Welsprekendheid en Zijn Luid getuigenis uit over het Lichaam van Yeshua. De vroege regen werd met Pinksteren in Jeruzalem uitgestort en zorgde voor een rappe groei van de eerste Gemeente. Het symbool was 'tongen van vuur' en 'welsprekendheid' in alle talen die daar vertegenwoordigd werden! De vroege regen verschilt niet in aard van de late regen, alleen in kwantiteit.

De late regen zal in de grote verdrukking worden uitgestort. Het beeld voor de grote verdrukking is de verzengende lentehitte. Deze late regen zal te midden van de barensweeën van de eindtijd leiden tot een grote oogst. Vergelijkend met andere hebreeuwse woorden heeft Malkosh ook een betekenis in zich die duidt op: grote/grootste regen en grote/grootste oogst. Het symbool van de late regen leert ons dat er een laatste keer, op niet eerder vertoonde wijze een hemelse uitstorting zal zijn van Gods Getuigenis, Gods Welsprekendheid waardoor de laatste en tevens de grootste oogst van de wereldgeschiedenis zal worden binnen gehaald. We gaan in de volgende paragrafen daarom nader Gods Woord bestuderen over de belofte van late regen.

Regen in de eindtijd

Het beeld van de regen heeft een geestelijke betekenis. Regen in de Bijbel staat bijna altijd voor Gods inbreng, Gods zegen en Gods invloed op aarde (zie o.a. Deuteronomium 11: 11, 28: 12; Jesaja 30: 23; Ezechiël 34: 26). De regen van Gods tegenwoordigheid deed in Handelingen de gemeente ontkiemen. Met Pinksteren viel de 'geestelijke vroege regen'. Petrus nam het woord tijdens de eerste uitstorting van de Heilige Geest (Handelingen 2) en verklaarde aan de toegelopen mensen dat deze gebeurtenis al door de profeet Joël was voorspeld. Hij citeerde:

*"Aan het einde der tijden, zegt God, zal ik over alle mensen mijn **geest uitgieten**. Dan zullen jullie zonen en dochters profeteren, jongeren zullen visioenen zien en oude mensen droomgezichten. Ja, over al mijn dienaren en dienaressen zal ik in die tijd mijn **geest uitgieten**, zodat ze zullen profeteren. Ik zal wonderen doen verschijnen aan de hemel boven en tekenen geven op de aarde beneden, bloed en vuur en rook. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed voordat de grote, stralende dag van de Heer komt. Dan zal ieder die de naam van de Heer aanroept worden gered."* (Joël 2: 28 – 32a, NBV)

Vraagtekens

Opvallend in dit gedeelte is dat de uitstorting van de Heilige Geest gekoppeld wordt aan de eindtijd. Petrus beschrijft het volgende eindtijds scenario: wonderen aan de hemel, tekenen op aarde, bloed, vuur en rook. De zon zal verduisteren en de maan bloedrood worden en uiteindelijk volgt Yeshua's wederkomst. Er lijken twee vragen te bestaan bij deze opmerking. Allereerst weten wij twee millennia later dat veel van deze tekenen nog niet hebben

plaatsgevonden, laat staan dat Yeshua is wedergekomen. Een vraag die dus kan rijzen: bevond Petrus zich al wel echt in de eindtijd? Ten tweede lijkt er geen continuïteit te zijn tussen de gemeente in handelingen en de hedendaagse gemeente. Als de uitstorting van de Heilige Geest werkelijk een nieuwe tijd markeerde, hoe kan het dan dat hedendaagse kerk nauwelijks lijkt op de krachtige 'Handelingen kerk'? Was Petrus te voorbarig?

Het antwoord

Een antwoord op deze vragen vinden we in dezelfde profetie van Joël betreffende de eindtijd. Joël gebruikt hier het beeld van de vroege en de late regen om een indruk te geven van hoe God te werk gaat in de eindtijd:

*En jullie, kinderen van Sion, wees blij en barst uit in gejubel om de HEER, jullie God, want hij geeft regen om je te verkwikken, hij laat de regen overvloedig op je neerdalen, **vroege regen en late regen, elk op de juiste tijd** (Joël 2: 23, NBV).*

Deze tekst maakt duidelijk dat de regen staat voor de uitstorting van de God zelf in Zijn Heilige Geest. Het tekstdeeltje 'Regen om te verkwikken' kan namelijk ook vertaald worden met 'Leraar van Gerechtigheid'. (In de volgende paragraaf zullen we verder uiteenzetten wat en wie de late regen precies is.) Duidelijk is dat Gods planning voor de eindtijd een vroege en een late regen bevat. Er zijn dus klaarblijkelijk eindtijdseizoenen met twee specifieke, krachtige momenten van Gods uitstorting. Dit geeft een verklaring voor het feit dat zowel Petrus toen, als wij nu in de eindtijd zijn. Ook geeft het een verklaring voor het feit dat de Handelingen gemeente zo anders was dan de huidige gemeente. Tijdens de periode die beschreven wordt in Handelingen functioneerde men in het seizoen van de vroege regen. De eerste uitstorting van Heilige Geest. Wij bevinden ons in het seizoen tussen de twee regens in. Wat rest op de eindtijdskalender is de tweede grote uitstorting van Heilige Geest, de grote oogst en de wederkomst van Yeshua.

Concluderend: De eindtijd begon toen Petrus en de andere apostelen 'de vroege regen van de Heilige Geest' ontvingen. Daarna volgde een lange periode van relatieve stilte en groei zonder groot, kerkomvattend vertoon. De eindtijd zal echter afgesloten worden met 'de late regen van de Heilige Geest'. Dan zal de gemeente weer door hemels ingrijpen gaan functioneren conform de blauwdruk van de gemeente in Handelingen. De overtuigingskracht en vruchtbaarheid van de gemeente zullen dan zelfs groter zijn dan voorheen. De grote oogst zal binnengehaald worden en Yeshua zal wederkomen.

Het Interbellum

Wij leven nu in de periode tussen de twee regens, de twee grote uitstortingen van Gods tegenwoordigheid. Het Nieuwe Testament bevestigt dit beeld wanneer Jacobus het volgende schrijft:

*Heb geduld, broeders en zusters, tot de Heer komt. Denk eens aan de boer, die geduldig blijft wachten op de **kostbare opbrengst** van zijn land, tot de **regens van najaar en voorjaar zijn gevallen**. Wees net zo geduldig en houd moed, want **de Heer zal spoedig komen** (Jakobus 5: 7,8, NBV).*

Jakobus onderwijst dat we geduldig moeten wachten op de vroege en late regen van de Heilige Geest. Deze regens zullen de aanzet vormen op de grote, kostbare oogst die plaats zal vinden voor Yeshua's wederkomst. De onschatbare oogst van vele zielen die van de dood overgaan naar het eeuwige leven. God zal gaan oogsten. Deze oogst zal onverwacht en ongeëvenaard groot zijn. Van God wordt gezegd: "U maait waar u niet hebt gezaaid en oogst waar U niet hebt geplant." (Matteus 25: 24, NBV). Tussen nu en de grote oogst staat nog het vallen van de late regen. Het is geen toeval dat de Bijbel steeds dit beeld van late regen verbindt aan de eindtijd. Als kinderen van God op aarde moeten we weten hoe God te werk gaat en in welk stadium Zijn eindtijdplan zich bevindt. God werkt immers samen met de gemeente op aarde. Ze is het Lichaam van zijn Zoon. Simpel gezegd: Zijn handen en voeten.

De vroege regen is geweest, het wachten is op de late regen. De bovenstaande vertaling doet haast vermoeden dat het wachten op de late regen iets passiefs is. Bestudering van de grondtekst laat wat anders zien. Het woord dat in de NBV vertaald is als 'geduldig' zou beter vertaald kunnen worden met 'vol van geest' of 'vurig'. Iets verder in de zin, de vertaling 'houd moed' is minder krachtig dan in de grondtekst. Er staat letterlijk 'richt je hart resoluut op de komende Heer, fixeer je gedachten en gevoelens op Hem'. Dit vers kan dus anders geschreven worden. Laten we hiermee deze paragraaf afsluiten. De volgende delen zullen respectievelijk behandelen "Wie en wat is de late regen?" en "Hoe kan de Gemeente zich klaarmaken voor de late regen?"

Wees vurig, broeders en zusters, tot de Heer komt. Denk eens aan de boer, die vol van geest blijft wachten op de kostbare opbrengst van zijn land, tot vroege en late regen zijn gevallen. Wees net zo energiek en richt je hele hart resoluut op de Heer, fixeer je gedachten en gevoelens op Hem, want Hij zal spoedig komen. (Jakobus 5: 7,8, Parafraze auteur).

Wie of wat is Malkosh (late regen) en wat brengt zij teweeg?

We hebben in vorige paragraaf gezien dat de regen staat voor Gods zegen, Gods inbreng en Gods invloed op aarde. Er zijn verschillende teksten die spreken over de late regen en zij geven een mooi beeld van Wie of wat het is. We zullen nu de meest elementaire gedeelten bestuderen.

God de Vader

“Moge mijn onderricht neerdalen als regen, mogen mijn woorden zijn als milde dauw, als regen die de grond doordrenkt, lenteregen die het groen in bloei zet” (Deuteronomium 32: 2, NBV).

Om echt de diepte uit deze tekst te begrijpen is het nodig haar te herschrijven vanuit de grondtekst. Er is door de woordkeuze veel betekenis verloren gegaan. Een rijkere variant is:

*“Mijn **acceptatie** zal **neerdruppelen** als een **grote hoeveelheid regen**, Mijn Gebod/Woord zal **sijpelen** als de dauw, als de **kleine “douche” regen** op het **tere kruid** en als een **verzameling druppels op het gras**”*

Uit deze tekst spreekt over Gods hart. Hij laat Zijn acceptatie neer druppelen als een flinke regenbui en zijn wetten neer sijpelen als dauw. Er is hier een verschil in kwantiteit. In Gods hart is in de eerste plaats acceptatie, pas op de tweede plaats komen Zijn eisen. Genade en liefde gaan Hem boven gerechtigheid en oordeel. Gods regen is allereerst bevestigend, maar er volgt ook een opdracht tot gehoorzaamheid. Een andere diepe les uit deze tekst is dat God niet nonchalant is met Zijn regen. Hij geeft een fijne douche op een teer kruidenplantje en een druppelbui op een grasveld. Dit laat zien dat God rekening houdt met de mate van kwetsbaarheid van de unieke persoon tot wie Hij spreekt, maar ook dat Hij in staat is om een verzameling mensen in een keer toe te spreken. De regen van Gods Woord is passend voor iedere situatie en voor ieder persoon.

Regen staat niet alleen voor Gods boodschap aan ons (zijn Woord en Geest). Aan het einde van de tijd zal God zelf naar terugkeren op aarde. Openbaringen 21 beschrijft hoe Gods huis neer zal dalen uit de hemel om tussen de mensen te staan, want God wil tussen hen in wonen. Een regenbui van Gods tegenwoordigheid verandert alles. Niets blijft meer het zelfde, er breekt een nieuwe tijd aan.

*“Dan zullen wij hem kennen, ernaar jagen om de HEER te kennen. Even zeker als de dageraad zal Hij komen, **Hij komt naar ons als milde regen, als de lenteregen die de aarde drenkt**” (Hosea 6:3, NBV).*

Hij KOMT!! Zijn komst zal zijn als de dagenraad bij het aanbreken van de morgen. Na zijn komst breekt een nieuwe, stralende dag aan. Het oude is voorbij gegaan, het nieuwe is gekomen. Ook zal Zijn komst zijn als een regenbui in een mediterraan land. Na de vroege regen breekt het groeiseizoen, na de late regen breekt het oogstseizoen aan. Er verandert iets wezenlijks. Gods aanwezigheid op een plaats zorgt ervoor dat de geestelijke seizoenen veranderen.

De les in dit vers wordt vertaald door de natuurlijke beelden. De komst van God wordt zowel beschreven met licht als met regen. God is het beiden. Wanneer regen valt en de zon erop schijnt, ontstaat de regenboog. Dit teken van hoop wijst op de nieuwe toekomst met God. De belofte van trouw en het voorbij gaan aan (eeuwig) oordeel.

Yeshua haMashiach

“Zoals regen of sneeuw neerdaalt uit de hemel en daarheen niet terugkeert zonder eerst de aarde te doordrenken, haar te bevruchten en te laten gedijen, zodat er zaad is om te zaaien en brood om te eten – zo geldt dit ook voor het Woord dat voortkomt uit mijn mond: het keert niet vruchteloos naar mij terug, niet zonder eerst te doen wat ik wil en te volbrengen wat ik gebied” (Jesaja 55: 10,11, NBV).

We vinden in dit gedeelte een aantal beelden terug die krachtig laten zien wat Gods regen inhoudt. Allereerst moet worden opgemerkt dat regen staat voor het Woord dat voortkomt uit Gods mond. Dit het geschreven woord van God, maar natuurlijk is het ook het vleesgeworden Woord: Yeshua haMashiach! We weten dit omdat er drie dingen worden gezegd over het Woord die in Yeshua alle drie zijn vervuld.

- A) Het Woord keert niet vruchteloos terug tot God. Dit werd vervuld door Yeshua, want er staat geschreven: *“Toen Hij opsteeg naar omhoog, voerde Hij gevangenen mee.”* (Efeze 4: 8, NBV)
- B) Het Woord keert pas terug nadat Gods wil is gedaan. Yeshua zei: *“Ik ben niet uit de hemel neergedaald om te doen wat Ik wil, maar om te doen wat Hij wil die Mij gezonden heeft.”* (Johannes 6: 38, NBV)
- C) Het Woord keert pas terug naar God als alles volbracht is. Yeshua riep uit aan het kruis: *“Het is volbracht”* (Johannes 19: 30, SV)

Heilige Geest

“En jullie, kinderen van Sion, wees blij en barst uit in gejubel om de HEER, jullie God, want Hij geeft regen om je te verkwikken, Hij laat de regen overvloedig op je neerdalen, vroege regen en late regen, elk op de juiste tijd” (Joël 2: 23, NBV).

Deze tekst geeft ook een treffende weergave wat de regen van God inhoud. Als we beter kijken naar de grondtekst, ontdekken we dat Regen om je te verkwikken ook vertaald kan worden met 'Leraar van gerechtigheid'. Het is duidelijk dat het beeld van deze Leraar, die als regen wordt uitgestort, slaat op de Heilige Geest. Johannes 14: 26 noemt de Heilige Geest de Leraar die Yeshua's plaats inneemt. In Johannes 16: 8 staat vermeld dat de Heilige Geest zal leren wat gerechtigheid is. Yeshua vertelt ons dus dat Heilige Geest de Leraar is die ons zal leren wat gerechtigheid is. De tekst zou daarom als volgt herschreven kunnen worden:

*"En Jullie, kinderen van Sion, wees blij en barst uit in gejubel om de Heer, jullie God, want Hij geeft een **Leraar van gerechtigheid (Heilige Geest), Hij laat Hem overvloedig op je neerdalen, als vroege regen en late regen, steeds op de juiste tijd.**"*

Hoe kan de Gemeente zich klaarmaken voor de late regen?

God heeft de gemeente op aarde nodig. Ze is het Lichaam van Jezus. Het Lichaam is levensvatbaar door Zijn Geest en het kan weer communiceren met haar Schepper. Het doel van de vernieuwde band is de droom van God: herstel van de pracht van de schepping in haar orde zoals die was voor Adams vergissing. In deze droom bewerkt en beheerst de mens de schepping samen met God. Mensen werken vanuit het natuurlijk, God werkt vanuit het bovennatuurlijke. God en mensen moeten elkaar vinden in samenwerking. Deze samenwerking is erg hard nodig rondom het opvangen en verwerken van de late regen. De kracht die vrij komt in de late regen wil God niet verkwisten. De late regen zal komen als de gemeente er klaar voor is. Het is precies zoals in Handelingen waar de gemeente tien dagen bijeen was, totdat God het moment rijp achtte voor de vroege regen. De Bijbel leert een aantal principes die ons klaar kunnen maken voor de late regen. We werken de belangrijkste vier hier uit. Ze hebben alles met elkaar te maken. Allereerst de spil van alles: 1) zuivere liefde voor God en de intimiteit met Hem die hier uit voort vloeit. Deze liefde is helaas in veel gevallen echter bekoeld of verstikt. Op het moment dat we dat onder ogen gaan zien volgt punt twee: 2) vernederen voor God. Dit is het moment van erkenning, van ontzetting wanneer de werkelijke toestand doordringt. Het moet echter niet bij vernederen blijven hangen. In fase drie 3) is bekering nodig. Dit is afkeren van het doelloze en bekeren tot het zinvolle in Gods ogen. De gemeente moet zich van alles afkeren dat die zuivere liefde roofst en toewijden aan alles dat liefde is en liefde brengt. Tenslotte is het zaak om vanuit een herstelde intimiteit 4) te gaan bidden wat op Gods agenda staat. Zoals Jacobus schrijft dat we daadwerkelijk gaan ontvangen van God als we onze eigen hartstochten inruilen voor de Zijnen (Jacobus 4: 3).

1) Liefde uit een zuiver hart

*“Indien gij nu aandachtig luistert naar de geboden, die ik u heden opleg, **zodat gij de Here, uw God, liefhebt en Hem dient met uw ganse hart en uw ganse ziel, dan zal Ik de regen voor uw land op zijn tijd geven, de vroege en de late regen**, zodat gij uw koren en uw most en uw olie kunt inzamelen, en Ik zal op uw veld gras geven voor uw vee, zodat gij kunt eten en verzadigd worden. **Neemt u ervoor in acht, dat uw hart zich niet laat verlokken, zodat gij afwijkt, andere goden dient en u voor hen nederbuigt**. Dan zou de toorn des Heren tegen u ontbranden **en Hij zou de hemel toesluiten, zodat er geen regen komt, de bodem zijn opbrengst niet geeft en gij weldra te gronde gaat in het goede land, dat de Here u geven zal.**” (Deuteronomium 10: 12-15, NBG51)*

Mozes roept hier op God lief te hebben met onze hele geest en onze hele ziel. Gods hart gaat uit naar onverdeelde, zuivere liefde. De wet diende slechts als middel om deze liefde vorm te geven! In het oude testament gaf God de wet om gedrag voor te schrijven waarmee liefde zichtbaar gemaakt kon worden. Nu geeft Heilige Geest innerlijke motivatie voor gedrag dat liefde betoont naar God toe. We komen zo nog terug op de daden die baan maken voor Gods regen, maar het absolute fundament hiervoor moet ongemengde liefde voor God zijn. Er is een strijd gaande om de nummer één positie in ons hart. Voor we Jezus ontmoeten zijn het de dingen van de wereld die al onze liefde wegzuigen. Aanzien, geld, auto's en voetbal zijn slechts een paar voorbeelden. Echter de slag om onze liefde komt na onze bekering niet aan zijn einde. Concurrerende liefdes kunnen zijn: bediening, partner of religiositeit. Deze concurrenten roven deeltjes van onze liefde of maken dat we op sommige momenten andere liefdes boventoon laten voeren. We kunnen hierop invloed uitoefenen. Hoe? Door de keuzes die we maken in onze antwoorden op vragen als: wie mag de beste uren van onze dag vullen? Naar wie lopen we direct toe met onze problemen? Wiens mening telt het zwaarst in onze besluitvorming? Wie kunnen we geen dag missen? Met wie willen we de eeuwigheid doorbrengen als we maar één iemand mochten kiezen? God wil de absolute romance van ons leven zijn. Hij hoopt dat we ons in wanhopige 'alles-of-niets-liefde' overgeven aan Hem. Geen controle meer, geen geheime reserves, geen vluchtwegen, geen plan B voor als het tegenvalt of misloopt. Een dagelijkse, hartelijke toewijding is nodig. Een niet vanzelfsprekende keuze in een maatschappij waar huwelijksvoorwaarden en instabiele samenlevingscontracten gangbaar zijn.

Als we ons zo compleet overgeven aan God, mogen we weten dat we hierin niet de enige zijn. God ging ons hierin al voor. Hij gaf zich eeuwen geleden al helemaal over. Hij liet zich totaal in de kaart kijken en werd erg kwetsbaar. Hij liet Zich letterlijk 'vastpinnen' op zijn Liefde. Te vaak wordt de realiteit van Gods liefde niet begrepen. God de Almachtige die verliefd is op een mens gaat er maar moeilijk in. Te vaak worden negatieve ervaringen en beschadigingen toegestaan om hindernissen op te werpen in het ontvangen van Gods liefde. Wat een doorbraken zouden er volgen wanneer iedere gelovige persoonlijk Gods liefde ging ervaren. Dan zal verliefdheid als tegenreactie volgen. De Bijbel zegt immers dat wij God

liefhebben, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad (1 Johannes 4: 19). Wat als een gelovige zou beseffen dat de oneindige God van de sterrenstelsels verliefd is op hem of haar, dat deze God al op voorhand het risico van overspel en ontrouw incasseerde aan het kruis. Het kruis waar Hij zich in totale kwetsbaarheid gaf. God is immers verliefd, maar wist al voordat Hij dit bekend maakte, dat zijn geliefde Hem ontrouw was en steeds opnieuw ontrouw zou zijn. De verliefdheid van God brak echter zelfs door deze weerzin heen. God houdt van ons! Dit besef zou het mogelijk maken ook het 'eigen ik' compleet aan God toe te vertrouwen in pure hartstocht.

De relatie met God moet vurig zijn, gepassioneerd. De relatie met God moet een zaak zijn van het hart. Te vaak is de relatie met God een zaak geworden van het hoofd. Gedachten en opvattingen geven dan vorm aan een geloof dat meer lijkt op een machine. Je stopt er het ene in en ontvangt het andere eruit terug. We stoppen er bidden, Bijbellezen en gehoorzaamheid in en krijgen redding, verlossing en eeuwig leven terug. Dat houden we vervolgens ons hele leven vol en het zit wel goed. Toegegeven moet worden dat dit er van buiten goed uit ziet en dat het nog redelijk effectief kan zijn in het organiseren van een gemeente, maar dit systeem vormt een van de grootste vijanden van de "verkeringstijd" die God met iedere gelovige voor ogen heeft. God heeft geen werkgeversrelatie voor ogen, maar een huwelijk. Geen strakke taakverdeling en afstandelijke hiërarchie, maar romantiek en intieme ontmoetingen. Bij passie voor God hoort toewijding aan God. We moeten onszelf behoeden om ook maar één millimeter liefde weg te geven aan Gods concurrenten. Hoe radicaler je voor iets speciefs kiest, hoe sterker je alle andere dingen achterlaat. Sommige zaken zijn in zichzelf niet eens fout, maar toch zullen we ermee (moeten) stoppen omdat God al onze tijd en aandacht verdient. God zegt: "Kies compleet voor mij!". We moeten niet terugdeinzen als de prijs voor deze goddelijke verkering groot is. We moeten ons niet terugtrekken als de overgave bedreigend kan voelen. We mogen ons juist door toewijding verder indrinken in de liefde van God. Toewijding kan nooit afgedwongen worden. Toewijding is een vrijwillige investering. Hoe meer we investeren in God, hoe meer Hij van Zichzelf kwijt kan in ons.

De kern van dit eerste punt is verliefdheid op God. Alles wat we doen uit minder dan passie voor de Bruidegom, houdt ons alleen maar af van Gods hart. We kunnen de late regen van God gaan ontvangen door terug te keren naar onze eerste liefde. De Bijbel spreekt niet over 'de eerste liefde' om aan te geven dat het normaal is dat je deze verliest na een tijdje. De Bijbel spreekt over de eerste liefde als een vertrekpunt van een reis waarin liefde blijft groeien. Het is slechts een voorproefje van alles wat God nog tijdens dit leven in ons hart uit wil storten. Als ons hart Gods liefde beantwoord, zal Hij zijn kostbare tegenwoordigheid, zijn regen, over ons uit gaan storten.

Vernederen voor God

*“Priesters **hul je in rouw, schreeuw het uit**, dienaren van het altaar, **breng de nacht door met klagen**, dienaren van mijn God, want offers van graan en wijn zijn Gods tempel ontzegd. Kondig een **vastentijd** af en roep op tot een plechtige samenkomst, **verzamel** de oudsten en alle inwoners van het land in de tempel van de Heer en **roep luid tot de Heer.**” (Joël 1: 13, 14, NBV)*

God vraagt ons de situatie onder ogen te zien zoals het er voor staat: God wordt niet meer geëerd, want de vrijwillige offers worden niet meer gebracht. Deze offers staan voor twee dingen. Allereerst de uiterlijke bijdragen zoals werkzaamheden in Gods koninkrijk, donaties en schenkingen. Daarnaast de offers vanuit het hart. De overgave in een intieme relatie, waarin het hart voor God wordt uitgestort als een drinkoffer. De overgave in aanbidding en dankzegging.

Ook het Nieuwe Testament spreekt gewoon over het belang van deze offers in Hebrëeën 13: 15 & 16 waar staat dat we aan Jezus aanbidding en liefdadigheid mogen offeren. Een groot deel van Gods kinderen tobt met wandelen in deze offerende levensstijl. Zowel innerlijk als uiterlijk lijkt hun toewijding minimaal. Als we echt de nalatigheid van de gemeente gaan ontdekken, past het om ons gezamenlijk te vernederen voor God. Het bovenstaande gedeelte uit Joël geeft wat aanwijzingen over de manier waarop we ons voor God kunnen vernederen.

Joël schrijft het volgende: “barst in huilen uit, snik het verdriet om de ernst van de toestand er maar uit, treur openlijk en stop daar niet mee. Ga door met het bekendmaken van je noden gedurende de nacht, ga vasten, schreeuw het uit van de schrik en uit angst.” Huilen, treuren, waken en vasten zijn middelen om ons te vernederen voor God. Het is nodig dat er een beweging op gaat staan in Gods Koninkrijk die deze dingen weer in de praktijk brengt. Een beweging die het hart van God weer gaat najagen, die radicaal breekt met al het voorgaande en geknield voor Gods troon bidt om een nieuwe uitstorting van Heilige Geest.

Wie zich voor God vernedert zal door Hem worden verhoogd. Dit is ook een Nieuw Testamentische boodschap:

*“Weeklaag, wees treurig en laat uw tranen vloeien. Laat uw lachen veranderen in droefheid en uw vreugde in somberheid. **Verneder** u voor de Heer, dan zal Hij u verheffen.” (Jacobus 4: 9, 10, NBV)*

Prijs God want Hij is in deze tijd een beweging aan het oprichten is die zich voor Hem vernedert. Het is een beweging die zich richt op gebed, vasten, nachtwaken, toewijding en diepe intimiteit. Het is een gebedsbeweging. Door het hele land worden ‘huizen van gebed’ ingericht; plaatsen waar altijd tijd doorgebracht kan worden met God. Hier wordt de kans geboden deel te nemen aan ononderbroken verootmoediging, vernedering, schuldbelijdenis, aanbidding en voorbede. Het is goed wanneer het hele Lichaam hieraan deel neemt.

Bekeren

“Ik zal hen in de steek laten en naar huis gaan tot zij hun schuld bekennen en Mij weer zoeken. Want zodra zij in de problemen raken, zullen zij weer verlangend naar mij uitzien.

Kom laten wij teruggaan naar de HEER! Hij heeft ons verscheurd, Hij zal ons genezen; de hand die sloeg zal ons verbinden. Hij redt ons na twee dagen van de dood, de derde dag doet Hij ons op staan; in zijn nabijheid zullen wij leven.

*Dan zullen wij Hem kennen, ernaar jagen om de HEER te kennen. Even zeker als de dagenraad zal Hij komen, **Hij komt naar ons als milde regen, als de lente regen die de aarde drenkt.**” (Hosea 5: 15 & 6: 1-3, NBV)*

Vernederen is de gepaste reactie die direct volgt op het onder ogen zien van de situatie zoals die is in Gods ogen. Het is erkennen dat je eigen plannen gefaald hebben. Daarom verneder je je. Je buigt voor Gods troon in een gebaar van overgave, net als een dienaar vroeger die zo wachtte op nieuwe bevelen. Je laat Hem weten dat Hij het weer voor het zeggen heeft. Ongetwijfeld zal God dan spreken en dingen te binnen brengen die conform Zijn wil zijn. Één van de dingen die Heilige Geest in ons doet is overtuiging geven van zonde oordeel en gerechtigheid (Johannes 16: 8). Ook maakt Heilige Geest ons Gods wil bekend. Dit is het goede, volmaakte en welgevallige (Johannes 16: 14; Romeinen 12: 2). Het is dan zaak dat je deze openbaringen volgt. Nuttelose dingen laten en gewenste dingen doen. Je moet veranderen. Dat is bekering. Even beeldend: je bent op weg naar stad A. Je ontdekt dat je daar niet moet zijn. Je stopt met de verkeerde kant op te gaan. Je keert om en je gaat nu de goede kant op richting stad B.

Zolang wij ons leven een verkeerde kant op sturen of de verkeerde kant op laten dwalen raken we bij God vandaan. Ik doe niets af aan de absolute genade van God, maar onderstreep expliciet het belang van bekering. De ontvangen genade van God zegt iets over je staat. Je bent gered of niet door wat je gelooft. Dit verandert niet. De mate van bekering in je leven zegt iets over de kwaliteit van je leven met God. Zoals we hierboven in de tekst uit Hosea zien, heeft onze houding effect op Gods houding. Wanneer we Hem de rug toekeren, trekt Hij zich ook terug. Een vergelijkbaar verband vind je terug in Openbaringen 2: 5 waar God Zijn kandelaar (licht/openbaring) wegneemt uit de gemeente als zij zich niet bekeert. Onbekeringsgezindheid is een probleem. Hiermee bedoel ik niet onze struikelingen die we eigenlijk helemaal niet willen. Dingen die je belijdt en waar je je tegen verzet. Hiermee bedoel ik het gedogen van zonde terwijl je weet dat het fout is, het door blijven leven met het geknaag van het geweten, het innerlijke stemmetje.

Ik kan het ook positief formuleren: als wij ons bekeren tot God, keert God zich ook meer tot ons. Het is on-Bijbels te denken dat ons gedrag niet meer van invloed is op Gods gedrag ten opzichte van ons. Ons gedrag is niet van invloed op Gods liefde voor ons, maar net als in iedere liefdesrelatie wordt de interactie bepaald door investeringen van beide zijden. Jij kunt

investeren in je relatie met God. Jouw gedrag brengt iets teweeg in Gods hart! Dit is Bijbels en vind je terug in Jakobus 4: 8a:

“Nader tot God, dan zal Hij tot u naderen! (NBV)

Het is mijn vaste geloof dat, wanneer de Gemeente van Jezus bestaat uit mensen met een bekering-levensstijl, Gods tegenwoordigheid gaat komen. Deze gemeente zal zijn als die jonge, mooie bruid die in de Hemel de Bruidegom in beweging zet. Het begint in ons hart, maar de echtheid en passie die daar geboren wordt door een bekering-levensstijl te leiden, zal in onze omgeving zuivering teweeg brengen. Wanneer we samen zuiver zijn voor God, komt Hij naar ons als milde regen. De late regen. Hij zal Zijn tegenwoordigheid toe durven vertrouwen aan de toegewijde gemeente. Als je meer wilt lezen over de noodzaak van bekering in de context van de late regen: Jesaja 30: 15 & 23; Jeremia 3: 3; Jeremia 5: 7, 8, 24, 26 & 27; Ezechiël 13: 10 & 11; Ezechiël 22: 23-31; Hosea 10: 12 & 13; Joël 2: 23; Amos 4: 7; Zacheria 14: 17.

Bidden

*“Vraagt van de HERE regen ten tijde van de late regen. De HERE maakt de bliksemschichten ; een **stortregen** zal Hij hun geven, voor iedereen gewas op het veld.” (Zacharia 10: 1, NBG51)*

Aan het begin van de studie naar dit onderwerp legde ik uit dat er Bijbelse gronden zijn om te verwachten dat er in geestelijk opzicht een vroege en een late regen zullen plaatsvinden. We zagen dat de late regen staat voor de afsluitende stortbui van Gods Geest in het einde van de eindtijd. De eindtijd begon met de vroege regen van Pinksterfeest in Jeruzalem en zal eindigen met de late regen van Gods Geest vooraf aan de grote oogst in de verdrukking (voor de grote oogst zie Openbaringen 7)

Nu is Gods blauwdruk voor de eindtijd niet een mechanisch ding, zoals een klok die aftikt. Gods blauwdruk voor de eindtijd berust op relaties. Met name de relatie tussen God en zijn heiligen, wij dus, telt zwaar mee in Zijn beslissingen. Menselijke inbreng heeft impact op Gods handelen. Denk aan de profetieën van Jezus zelf. Hij zegt dat de joden Hem moeten verwelkomen en alle natiën en taalgroepen van Hem gehoord moeten hebben voor Hij terugkomt (Matheus 23: 39 & Matheus 24: 14). Er is menselijke invloed op Jezus' wederkomst.

In dit gedeelte richten we ons op een aspect van de eindtijd: een nieuwe, krachtigere uitstorting van Heilige Geest. En we richten ons op een bepaalde invloed hierop: bidden. De tekst uit Zacharia geeft duidelijk aan dat er gebeden moet worden om de late regen als de tijd daarvoor rijp is. Meerdere tekenen wijzen erop dat we recht op het einde van de eindtijd af koersen met hoge snelheid. Dit is de tijd om te bidden voor een uitstorten van meer van Heilige Geest.

In de brief van Jakobus worden we bemoedigd om hierin geloof te hebben. Het is niet niks dat onze gebeden invloed hebben op de loop van de wereldgeschiedenis. We mogen dit echter van harte toch geloven. Jakobus daagt ons uit net zo te bidden zoals Elia bad:

“Elia was een mens als wij, en nadat hij vurig had gebeden dat het niet zou regenen, is er drieëneenhalf jaar lang geen regen gevallen op het land. Toen bad hij opnieuw, en de hemel gaf regen, en het land bracht zijn vrucht voort.” (Jakobus 5: 17, 18)

God wil zich mengen met de schepping. Hij zoekt naar ruimte om zich in te storten. Gebeden van heiligen maakt deze ruimte voor God. Wanneer wij God gaan bidden om een nieuwe regen van Heilige Geest gaat Hij die geven. Het gevolg zal zijn dat het land zijn vrucht voort gaat brengen. Het land staat voor de wereld. Door de regen van Gods Geest gaan er mensen gered worden uit de wereld. Zij worden toegevoegd aan de oogst van de Goede Landman.

Opvallend is dat Openbaringen het beeld bevestigt van de biddende bruid als factor die van invloed is op Gods handelen. Zowel bij het openen van de zeven zegels, als bij het blazen van de zeven bazuinen staat er een opmerking die erg belangrijk is. Vooraf aan de zegels staat er:

*“Op hetzelfde moment wierpen de vier wezens en de vierentwintig oudsten zich voor het Lam neer. Ieder van hen had een lier en een gouden schaal vol wierook: dat **zijn de gebeden van de heiligen.**”* (Openbaringen 5: 8)

Als proloog op het blazen van de bazuinen van oordeel aan de wereld staat er:

*“Toen kwam er een andere engel, die met een gouden schaal bij het altaar ging staan. Hij kreeg een grote hoeveelheid wierook om die op het gouden altaar voor de troon te offeren, samen met **de gebeden van alle heiligen.** De rook van de wierook steeg met **de gebeden van de heiligen** uit de hand van de engel op naar God.”* (Openbaringen 8: 3, 4)

Zowel de zegels als de bazuinen zijn gebeurtenissen die de wereld schudden en compleet op zij kop zetten. De gebeden van de heiligen vormen (mede) de aanzet voor dit ingrijpen van God op de wereldgeschiedenis. Het beeld is duidelijk en bemoedigend: onze gebeden komen voor Gods troon op een gouden altaar en gaan vergezeld met wierook. Met andere woorden ze zijn een aangenaam cadeau voor God. Zo is dat ook wanneer we als gemeente van God gaan bidden om een nieuwe uitstorting van Heilige Geest. De gebeden dringen door in de hemel, de gebeden zijn naar Zijn wil. Daarom ... de gebeden zullen verhoord worden! De gebeden zijn nodig om deze fase van Gods plan binnen te treden. Wat moet God doen als er niemand op aarde schreeuwt om water? Wat kan Hij doen met zijn regen als er geen enkel mens naar verlangt? Bidden om late regen is ons watergebrek in de hemel bekendmaken en smeken om een regenbui. Laat ons dat gezamenlijk doen!